

РЕШЕНИЕ

№ 783

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 135 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ТАНКА П. ЦОНЕВА**

при участието на секретаря **ЗОРНИЦА В. АПОСТОЛОВИЧ** като разгледа докладваното от **ТАНКА П. ЦОНЕВА** Административно наказателно дело № 20211110213591 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на **АЛ. ВЛ. ИВ.** от гр.София, ***** против Наказателно постановление № 1052/16.08.2021 г., издадено от началник на 09 РУ - СДВР, с което на основание чл. 80, т.5 от ЗБЛД за нарушение на чл. 6, ал.1 от ЗБЛД на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева.

С жалбата се отправя молба към съда да се произнесе с решение, с което да отмени атакуваното наказателно постановление. Излагат се аргументи, че описаната фактическа обстановка в АУАН и НП не отговаряла на действителната такава. Жалбоподателят обяснил на спрелите го за проверка полицейски служители, че личната му карта била открадната и че бил подал документи за издаване на нова, която трябвало да получи на 21.08.2021 г.

В съдебното заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща процесуален представител.

Административно –наказващият орган, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по основателността на жалбата. В съда са депозирани писмени бележки от юрк.Пашунов –пълномощник на Началник

09 РУ – СДВР, в които се излагат съображения за правилност и законосъобразност на обжалваното наказателно постановление и се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

На 10.08.2021 г. около 13:00 часа в гр. София в ж.к.“Люлин“ в близост до блок 910 св.М. –мл.инспектор при 09 РУ - СДВР спрял за извършване на полицейска проверка по реда на чл.70, ал.1, т.3 от ЗМВР лице от мъжки пол. Тъй като лицето не представило документ за самоличност, но се представило на полицейския служител като АЛ. ВЛ. ИВ. и обяснил, че личната му карта е открадната, като към момента чака издаването на нова, св.Грънчаров преценил, че И. е извършил нарушение по чл.6 ЗБЛД. Затова и съставил срещу него АУАН бланков № 101061/10.08.2021 г., който бил подписан от А.И. без възражения. Такива не са били депозираны и в законоустановения срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и обжалваното в настоящото съдебно производство наказателно постановление № 1052/16.08.2021 г. от началник 09 РУ – СДВР, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на И. на основание чл.80, т.5 от ЗБЛД е наложена глоба в размер на 50 лева.

Наказателното постановление било връчено срещу подпис на нарушителя на 09.09.2021 г.

Изложената фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК вр.чл.84 от ЗАНН, а именно: АУАН бл. № 101061/10.08.2021 г., писмо от Началник 09 РУ – СДВР, изх.№ УРИ 338400-12082/08.10.2021 г., писмо от Директор МВР, Дирекция „Български документи за самоличност“ изх.№ УРИ 285300-15881/04.11.2021 г., декларация от АЛ. ВЛ. ИВ. по чл.17, ал.1 от Правилника за издаване на български документи за самоличност; както и от гласните доказателствени средства –показанията на свидетеля актосъставител. Именно св.Грънчаров при изпълнение на служебните си задължения е извършил проверка на А.И., по време на която се установило, че последният не носи в себе си документ за самоличност. Съдът кредитира с доверие показанията на свидетеля –актосъставител, който потвърди при разпита си, че той е съставил АУАН, почеркът и подписът са негови, но не си спомня какви обяснения е дало лицето, което е било спряно за извършване на полицейска проверка.

От изисканите от съда и получени от 09 РУ –СДВР и Дирекция

„Български документи за самоличност“ писмени доказателства безспорно се установява, че към датата на извършване на полицейската проверка жалбоподателят А.И. е бил подал заявление за издаване на нова лична карта с рег.№ 20271/21.07.2021 г. Същата е била издадена на 30.07.2021 г. с № 651006002 и е била връчена на И. на 11.08.2021 г.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е процесуално допустима. Жалбата изхожда от легитимирано лице, подадена е в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и е срещу административно –наказателен акт, който подлежи на въззивно съдебно обжалване.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи цялостна проверка относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, като е спазена предвидената от закона писмена форма, спазени са и сроковете, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. Налице е редовна процедура по връчването на АУАН и НП на жалбоподателя.

Според сочената за нарушена разпоредба на [чл. 6 от ЗБЛД](#), гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон, да удостоверят своята самоличност. Разпоредбата на [чл. 3 от ЗБЛД](#) предвижда начините за удостоверяване на самоличността. Така според първата алинея документите за самоличност удостоверяват същата. Втората алинея предвижда, че самоличността на българските граждани може да се удостоверява със заместващи документи по реда и в случаите, определени със закон. Третата алинея дава възможност на българските граждани да удостоверяват самоличността си чрез свидетелство за управление на моторно превозно средство на територията на страната.

С оглед на изложеното и правната квалификация на нарушението, посочена в наказателното постановление, съдът намира същата за непълна. Необходимото правило за поведение не е квалифицирано в пълнота, а именно посочване по какъв начин е следвало българският гражданин да удостовери

самоличността си, като административно- наказващият орган се е ограничил само с посочване на [чл. 6 от ЗБЛД](#). Изложеното нарушение на императивната норма на [чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН](#) нарушава правото на защита на санкционираното лице и поради това е основание за отмяна на наказателното постановление.

На следващо място, дори и да се приеме, че в случая не е налице посоченото по –горе процесуално нарушение, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено, като издадено при неправилно приложение на материалния закон. Макар и жалбоподателят А.И. да не е представил валиден български личен документ, то това не е осуетило извършването на проверката, като самоличността му е била установена и вписана в съставения на същата дата АУАН. В тази връзка представянето на документ за самоличност от гражданите при поискване от компетентно длъжностно лице е само един от начините, по който контролните органи могат да установяват самоличността на лицата. Тези им правомощия са нормативно регламентирани с разпоредбата на [чл. 70, ал. 2 от ЗМВР](#). Фактът на успешно извършената проверка и верността на изложеното от жалбоподателя, че е подал заявление и чака издаване на нов документ за самоличност, мотивират извода за липса на извършено нарушение.

Ето защо, настоящият съдебен състав приема, че неправилно в случая е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, поради което и атакуваното наказателно постановление следва да бъде отменено, като незаконосъобразно.

При този изход на правния спор, с оглед разпоредбата на чл.63д от ЗАНН разноси се дължат в полза на жалбоподателя. В случая разноси се претендират единствено от процесуалния представител на административнонаказващия орган, като искането е направено свроевременно в депозирани по делото, преди неговото приключване, писмени бележки, което обаче се явява неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 вр.ал. 3 и чл.63д от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 1052/16.08.2021 г., издадено от началник на 09 РУ - СДВР, с което на основание чл. 80, т.5 от ЗБЛД за нарушение на чл. 6, ал.1 от ЗБЛД на АЛ. ВЛ. ИВ. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева.

ОСТАВЯ без уважение искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на направени по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____